

ΕΤΣΙ ΜΟΥ ΠΗΡΑΝ DNA

Στις 4/12/10 συλλαμβάνομαι έξω από το σπίτι μου στην οδό Πλάτωνος στην Καλλιθέα, στο οποίο συγκατοικούσα με τον σύντροφό μου Κώστα Σακκά. Για 3 μέρες με κράτησαν χωρίς να γνωρίζω τον λόγο, δεν επέτρεψαν την επαφή με δικηγόρο ούτε σε μένα, ούτε στους συγκατηγορούμενούς μου, μας κράτησαν 6 μέρες στα κελιά του 12ου της ΓΑΔΑ με αναμμένο το φως 24 ώρες το 24ωρο χωρίς παράθυρα, χάνοντας έτσι την αίσθηση του χρόνου. Όταν αρνήθηκα να δώσω αποτυπώματα και δείγμα DNA, με έγδυσαν με την βία και έκλεψαν το μπλουζάκι μου, προφανώς για να το αποκτήσουν.

ΤΑ ΚΑΘΑΡΑ ΟΠΛΑ

Τελικά στις 10/12 προφυλακίζομαι στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού ως μέλος μιας οργάνωσης της οποίας το όνομα και τη δράση ούτε εγώ, ούτε οι διωκτικές αρχές γνωρίζουν και κατονομάζουν. Αρχικά θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι δεν αναγνωρίζω τον όρο "τρομοκρατική οργάνωση" όπως αποδίδεται από το κράτος στους εξεγερμένους. Όμως αναγνωρίζω ξεκάθαρα μια εγκληματική οργάνωση, η οποία σε αντίθεση με την "οργάνωση" για την οποία με κατηγορούν, έχει και όνομα (ΔΑΕΕΒ), και διεύθυνση (Λ.Αλεξάνδρας 173), η οποία γνωρίζει πολύ καλά ότι δεν μπορεί να υπάρξει ένοπλη οργάνωση μεταξύ 6 ανθρώπων οι οποίοι δεν συναντιόντουσαν (σύμφωνα ακόμα και με την μετρίως καλά στημένη δικογραφία), πόσο δε μάλλον μεταξύ 6 ανθρώπων οι οποίοι δεν γνωρίζονταν όλοι μεταξύ τους. Ανήκω στον αναρχικό χώρο και είμαι περήφανε για τη συμμετοχή μου και τη δράση μου σε αυτόν. Το κράτος καθιστά τις φυλακίσεις των αναρχικών ως ένα φαινόμενο της εποχής μας είτε υπάρχουν αρκετά, είτε ελλιπή, είτε καθόλου στοιχεία, το οποίο δεν έχει καμμία σημασία αφού θεωρώ ότι κανένας αγωνιστής δεν πρέπει να φυλακίζεται. Όμως έχουμε αρχίσει να ερχόμαστε αντιμέτωποι με στημένες δικογραφίες και υποθέσεις από την αστυνομία, που σε συνεργασία με τα ΜΜΕ, που παίζοντας και αυτά τον ρόλο των μπάτσων, μιλούν για συγκεκριμένες οργανώσεις εκεί που δεν υπάρχουν ή για συγκοινωνούντα δοχεία. Βαφτίσανε το σπίτι μου "γιάφκα της Καλλιθέας" με την λογική ότι όταν βρίσκεται κάτι "παράνομο" σε ένα χώρο, αυτός ο χώρος μετατρέπεται σε γιάφκα. Μίλησαν για την εξάρθρωση της τάδε οργάνωσης η οποία έχει σχέση με εκείνη ή με την άλλη οργάνωση, και τελικά δυστυχώς για αυτούς τα όπλα είναι "καθαρά" και η οργάνωση δεν έχει όνομα. Δημοσιεύσανε προσωπικά μου γράμματα, παρουσίασαν διάφορα ατυχή προφίλ από φυσιογνωμιστές της πλάκας, δίνοντας μου μέχρι και συγκεκριμένο ρόλο στην υποτιθέμενη οργάνωση. Με τραγελαφικούς τίτλους όπως "πλήρωσε τον έρωτά της" ή "έρωτας στη γιάφκα", προβάλλουν ένα υποτιθέμενο προσωπικό δράμα, ελπίζοντας να πουλήσουν τις κουτσομπολίστικες ρουφιανοφυλλάδες τους. Επέλεξαν να προβάλλουν συγκεκριμένα κομμάτια από την απολογία μου όπως "την ταυτότητα μου ζήτησε ο Κώστας να τη βγάλω", προσθέτωντας και λόγια που δεν έχω πει όπως "είχα συναισθηματική σχέση μαζί του γι'αυτό την έβγαλα", χωρίς να αναφέρουν ούτε ίχνος από το πολιτικό στίγμα που έδωσα στην

ανάκριση.

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Αλλά το παραμύθι δεν τελειώνει εκεί. Στη συνέχεια είχα να αντιμετωπίσω και την ψεύτικη μαρτυρία μιας αστυνομικού από το Α.Τ. Καλλιθέας, η οποία έφτασε στα χέρια μου δυο βδομάδες μετά την προφυλάκισή μου. Η μαρτυρία λέει ότι μια ή δυο μέρες πριν τη σύλληψή μου...μπήκα στο Α.Τ. Καλλιθέας, πήγα προς το γραφείο διαχείρισης το οποίο οδηγεί στην αποθήκη με τα όπλα (!), με σκοπό προφανώς να κατοπτεύσω τον χώρο, με στόχο την μελλοντική κλοπή του οπλισμού...Και εδώ μπαίνουν τα εξής ερωτήματα:

-Για ποιο λόγο μου επέτρεψαν να εισχωρήσω έτσι εύκολα σε ένα αστυνομικό τμήμα;

-Με ποιο σκεπτικό αποφάσισα να μπω με φανερό το πρόσωπό μου σε ένα τμήμα και να ψάξω για όπλα;!

-Τα τμήματα δεν έχουν κάμερες απ'έξω; Που είναι το καταγεγραμμένο αρχείο από την κάμερα που δείχνει να μπαίνω στο Α.Τ.;

Μήπως το παραπάνω γεγονός είναι κι αυτό σχέδιο της εγκληματικής οργάνωσης ΔΑΕΕΒ;

Θεωρώ ότι η δίωξή μου όπως και άλλων αγωνιστών, εν μέσω μιας κοινωνικοπολιτικής αστάθειας, η οποία είναι πλέον δεδομένη λόγω της οικονομικής κρίσης, αποτελεί μέρος του κρατικού σχεδιασμού, που στόχο έχει την δημιουργία κλίματος φόβου και ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Και μάλλον τα παραπάνω φαντάζουν λίγα μπροστά στην πολυετή συνεχή δράση της εγκληματικής κλίκας που προανέφερα: Σηκώνουν τα όπλα τους σε 15χρονα παιδιά, σε ανθρώπους που δεν σταμάτησαν σε κάποιο μπλόκο, σε φυγόδικους συντρόφους πυροβολώντας τους πισώπλατα, και ενίοτε δολοφονώντας αγωνιστές εν ψυχρώ.

Την εποχή που η υπομονή του κόσμου έχει εξαντληθεί και διάφορα κομμάτια της κοινωνίας έχουν αρχίσει να δρουν, η εξουσία παύει να τηρεί ακόμα και τα υποτυπώδη προσχήματα, με αποκορύφωμα την προφυλάκιση αναρχικής συντρόφισσας με μοναδικό "επιβαρυντικό" στοιχείο ότι αποκάλυψε τους τόσους αναρχικούς που είναι φυλακισμένοι πολιτικούς κρατούμενους! Στερώντας έτσι από όλους μας ακόμα και το δικαίωμα να υποστηρίζουμε το πιο σημαντικό κομμάτι της ύπαρξής μας, την πολιτική μας ταυτότητα. Προσπαθούν να εξοντώσουν το πιο ριζοσπαστικό κομμάτι αυτής της κοινωνίας αιχμαλωτίζοντας συνεχώς αγωνιστές, πιστεύοντας ότι μπορούν να μας στερήσουν αυτό που κανείς δεν μπορεί να μας πάρει:

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ, ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ

Στέλλα Αντωνίου

Γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού

Β' πτέρυγα, κελί 35